

Tako je mislil han. V tem so odposlanci že opravili svoja pozdravljenja in kupci zamenili svoje blago. Odločen je bil dan za odhod.

Dan pred odhodom, malo pred solnčnim zahodom, ko se je večerni hlad mešajoč se z duhom murbinih, cipresnih in limoninih dreves razlival po zraku osvežujočo vonjavo, je Džafar utrujen po dolgem razgovorjanju s šerifom, šel sprehajati se po razkošnem vrtu, ki je obdajal dvorec njegov. Razmišljujoč prišel je do konaka, v katerem sta živela sina njegova. Blagglasni glasovi balalajke, prihajajoč vidno izpod vajene roke so za trenotek ustavili korake njegove. Poslušal je. Lepi akordi so se jeli mešati s prijetnim, če tudi starčevskim glasom. Ta glas je v lepih pesnih opeval modrost Džafara, blagostanja podložnikov njegovih, bratsko ljubezen, ki vlada mej njimi, in prešel je k proslavljajoči himni na sinova njegova. Hana je mikalo petje, šel je bližje k konaku in skozi odgrneno zaveso je zagledal oba svoja sina, ki sta nekako zamaknena poslušala petje čudnega gosta, ki je pri njima sedel na divanu iz tigrovih kož. Han je stopil v konak. Pri njegovem prihodu so vstali gost in njegova sinova in ponudili so mu častno mesto.

— Nadaljuj, dragi gost, razveseljevati dušo in srce naše z zvoki svoje divne balalajke in z besedami svoje pesni. Dovolj mi, da vživam s svojima otrokoma to veselje.

— Tvoja volja je zame sveta, odgovoril je gost in vzel v roko balalajko in dalje pel. Sedaj je pel ali bolje deklamiral z muziko svoje obžalovanje, da sta hanova sinova, ti lepoti, ponos Merva, dosegla starost, v kateri bi tovarišica življenja morala sestavljati ž njima nerazdeljivo celoto in takih tovarišic nimata.

— Ubogo človeštvo, ti odrekaš se, tebi manjka divnih krasot. Koliko prekrasnih devic cvete pod jasni vztočnim nebom. S kakim veseljem bi vsaka imenovala za svojega moža princa Riza-Džafara-Oglija ali pa brata njegovega. Prišel bi čas, ko bi k sreči dobrega hana pridružila se tudi sreča, da bi videl in veselil se vnukov svojih.

Tako ganljivo je slikal podobo rodbinske sreče, da se je poslušajoči han jel solziti. Pogledal je svoja sinova in zaklical:

— Res je prišel čas, da je treba pomisliti o tem važnem vprašanju. Hvala gost za tvojo pravično besedo.

— Modri vladar! Dovolj, da se sedaj razodem pred teboj! Ti si gotovo že opazil, da nisem navaden kupec. Tvojemu skušenemu bistremu očesu gotovo ni ostalo skrito, da sem boljšega rodu. Dalje ti ne bodem skrival niti namena svojega prihoda, niti pravega svojega imena. Ne dvomim, da bode tebi, najmodrejšemu vseh hanov, ljubeznjivemu očetu popolnoma razumljivo moje nedolžno prikrivanje. Jaz sem vladar v Agri, Gjulinđzar-Sara. Ni je dežele, ki bi se z mojo mogla primerjati z bogastvom in obiljem nebeških darov. Žlahtni kamni iste barve, kakor je nebo tvojih dežel, najpravičnejši han, smaragdi, kakeršnih drugje ne najdeš, rudeči rubini, vse

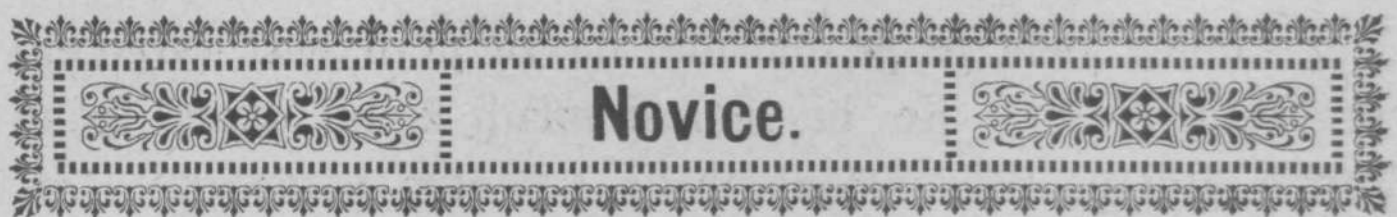
to v moji deželi ni redkost. Imel si priliko o tem se prepričati, videl si blago, katero so pripeljali moji kupci. Jednako prekrasni in obilni so darovi na zemeljni površini. V lepih gozdih, obsenčenih z bambusom, najnežnejšo mirto in širokolistnimi palmami cveto in zore sočne banane, travniki po obilni najfinejših trav. Po njih se pasó črede hitronogih gazel in ovac z najfinejšo volno. Nimam besed, da bi mogel izraziti le malo primerno zahvalo Alahu, kateri je z blagodarno roko razlil na mojo deželo vse svoje dobrote. Krona vseh teh dobrot sta pa zame dve prekrasni, čisti, nedolžni, ljubeznjivi hčeri, veseli kakor pomladno jutro. Ne žalujem, da mi Božja previdnost ni poslala potomcev moškega spola. Sklepi Alahovi so nerazjasnivi in jih ne smemo presoјati. Sedaj te pa prosim, poslušaj me in daj mi jasen in pravi odgovor. Že mnogo sem slišal o tvoji slavi, o vrlosti in kreposti tvojih sinov. Ne bodem govoril o tem, da ne mine dan, da bi te ne proslavljali kot vladarja in očeta. Te lastnosti so me prepričale, da bi ti se štel popolnoma srečnega, ko bi videl še srečo svojih sinov. V imenu Alahovem prosim te Džafar, obiskaj me; osodo svojih hčerá izročim v tvojo roko. Če bode ugajalo Nebesom, dovolil bodeš, da stopita v zakon s tvojima sinovoma in skupaj se bodeva veselila vnukov. Odpusti mi nedolžno sleparijo. Glej, jaz nisem ta, za katerega so me tukaj imeli.

S temi besedami je Gjulinđzar-Sara z malim gibanjem roke oddrgnil sivo brado in stal je pred poslušalci mož v popolnem razcvetu moči in lepote.

Ganen do globočine srca je Džafar stopil k njemu:

— Blagoslovljena bodi ura, ki ti je vdihnili misel, da me obiščeš. Varuje naj tebe in tvoje hčere mogočna roka Alahova. Povem ti, veliko sem že slišal o tebi, o tvojih hčerah in tvoji državi. Tako je ugodno božji previdnosti. Tvoja želja naj se izpolni! Umolknil je in objel plakajočega Gjulinđzar-Saro.

Han se ni zmotil v izbiranju. Dolgo je procvetal Merv pod žeslom njegovih razumnih sinov in njiju krotkih žená.

Novice.

Deželni zbor kranjski.

V tretji seji dne 11. marcija poročali so v imenu finančnega odseka: 1.) Poslanec Kersnik o prošnji društva gospej krščanske ljubezni v Ljubljani, kateremu se dovoli 100 gld. podpore. 2.) Poslanec vitez Langer o prošnji društva poštarjev, da bi ne plačevali deželnih doklad. Prošnja se ne usliši. 3.) Poslanec dr. vitez Bleiweis o prošnji občine Rakitna in županstva v Borovnici za dovolitev 6000 gld. za zgradbo ceste Rakitna-Borovnica. Deželni zbor sklene, da se bode primerna podpora za to cesto dovolila, kadar se bode dokazalo, da je za zgradbo ceste tolika svota zagotovljena, da da bi se mogla s primerno podporo iz deželnega zaklada zgraditi. 4.) Isti poslanec o prošnji županstva v Kropi za podporo za popravilo bolnice. Poslanec Šuklje omenja, da je izročil prošnjo, da bi se nastavljal v Kropi okrožni zdravnik, ker je Radovljica, kjer je zdravnik predaleč. Poslanec baron Schweigel povdarja, da bo treba zdravstveni zakon prenameniti, da se bodo

revni ljudje brezplačno zdravili. Poslanec Braune želi, da bi se bolnica v Kočevji razširila. Zbor na to dovoli občini Kropi 100 gld. podpore za popravilo bolnice 5.) Poslanec Višnikar o računskem sklepu deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu za 1890. l. Dohodki pri šoli so znašali 10.523 gld. 16 1/2 kr. in pri gospodarstvu 6284 gld. 81 1/2 kr., troški pri šoli 10.644 gld. 64 1/2 kr., pri gospodarstvu pa 6151 gld. 64 1/2 kr. Čista imovina šole in gospodarstva je znašala 31. decembra 1890. l. 11.053 gld. 53 kr. Zbor račun odbri. 6.) Isti poslanec o proračunu te šole za 1892. l. Potrebščina za šolo znaša 7170 gld., za gospodarstvo pa 6738 gld., tedaj vkup 13.908 gld. Pokritje za šolo in gospodarstvo 9208 gld., tedaj bo iz deželnega zaklada pokriti 4708 gld. Poročevalec nasvetuje, da bi se ob enem obravnavalo o prošnji ravnatelja Dolence in nasvetuje, da se mu dovoli remuneracija 500 gld., ker je uže več let vodil stavbe na Grmu in s tem deželi prihranil mnogo troškov, ker ni bilo treba inženirjev, kateri so pri prejšnjih delih mnogo stali. Poslanec Langer naglašja, da bi bilo koristno, ko bi se na šoli več storilo za nasaditev ameriških trt. Posl. Žitnik omenja, da deželni zbor zato šolo gotovo rad dovoljuje potrebne svote, al o gospodarstvu se pa čujejo mnoge pritožbe. Tudi on jih je več dobil, al ker se mu zde pretirane, jih ni objavil, vendar pa opozarja deželni odbor na to, da bi potrebno ukrenil, da bi se to mnenje ovrglo. Potem omenja več števil iz proračuna, o katerih želi razjasnjenja, meni, da je število učencev premalo in da naj bi se prebivalstvo bolj opozarjalo na to za kmetijstvo važno šolo. Poslanec dr. Vošnjak pojasnuje vse točke in zagovarja šolsko vodstvo. Poslanec baron Apfaltern ni za nagrado ravnatelja in napada zavod. Poslanec Šuklje z vso odločnostjo odbija napade in brani ravnatelja, kateri je uže na Slapu dokazal, da zna dobro gospodariti. Poslanec dr. Tavčar odgovarja na napade, katerih ni nikdo utemeljil. Poslanec Žitnik se čudi, da ga nekateri niso razumeli, ker on ni napadal šole, ampak le hotel provzročiti, da bi deželni odbor gospodarstvo preiskal in bil v proračunih varčen. Posl. Lenarčič zagovarja zavod, iz katerega pride mnogo dobrih učencev. Ko še poročevalec Višnikar utemeljuje nasvete, se dovoli nagrada ravnatelju in proračun za 1892. l. potrdi. Zoper glasovala je le nemška stranka

7.) Posl. Klun o proračunu zaklada učiteljskih pokojnin za 1892. leto in v dotičnih prošnjah učiteljskih vdov in sirot. Pri tem zakladu kaže se primanjkljaj 17.900 gld., kateri se bode pokrili iz deželnega zaklada. Nekaterim učiteljskim vdovam in sirotam dovolijo se podpore. 8.) Posl. Povše poroča v imenu upravnega odseka v razširjanju trtne uši po Kranjskem, pojasnuje s številkami, koliko škode je že napravila trtna uš; omenja z zadovoljstvom, da deželni odbor pospešuje zasajanje opustošenih vinogradov z amerišskimi trtami; graja pa državno upravo, ki tega ne stori v toliki meri; odobruje sklep deželnega odbora glede podpornih daril vinogradnikom pojasnuje zakon glede desetletne oprostitve davka za iz nova nasajene vinograde in konstatira nasproti deželnega odbora mnenju, da je tudi oni deležen oprostitve davka, ki manj ko četrt hektara na novo zasadi z amerišskimi trtami. Dalje pojasnuje poročevalec zakon o brezobrestnih posojilih vinogradnikom in slednjič v imenu odseka nasvetuje:

1. Vzdržuje v veljavi v 5. seji dne 22. okt. 1889 in v 8. seji dne 7. nov. 1890 storjene sklepe glede razširjanja trtne uši dovoljuje se za leto 1892 svota 1500 gld. iz deželnega zaklada v podporo vinogradnikom, kateri iz nova zasajajo vinograde, in za prirejevanje tečajev o požlahtnjevanju trt.

2.) Deželnega odbora poročilo se odobrovalno sprejme na znanje.

3.) Deželnemu odboru se nalaga, da gledé izkoriščenja novo sklenene državne postave, po kateri se bodo delila brezobrestna posojila onim vinogradnikom, katerim je trtna uš uničila vinograde, stopi v dogovor z vis. kmetijskim minister-

stvom, da najde potrebni denar potom izposojila, iz katerega bo mogoče našim vinogradnikom dajati tudi deželna posojila, ter da stavi v prihodnjem zasedanju primerne predloge.

Poslanec Pfeifer na to v daljšem govoru opisuje pogubonosno trtno uš, in splošni propad vinoreje po še drugih okolnostih in predlaga resolucijo:

Deželni zbor naj sklene: Za l. 1893 dovoljuje se iz deželnega zaklada znesek do 10.000 gld., iz katerega sme deželni odbor oddajati brezobrestna posojila vinogradnikom, kateri svoje od trtne uši uničene vinograde na novo zasadijo, pod istimi pogoji, kakor so določeni za enaka državna posojila. V formalnem oziru stavim predlog, da se izroči finančnemu odseku.

Resolucija se podpira in ko potem še posl. Lavrenčič priporoča Vipavske vinogradnike v podporo se upravnega odseka predlog in pa ta resolucija sprejemeta in seja zakluči.

— **Nj. Veličanstvo presvitla cesarica** odpeljala se je dne 15. t. m. iz Miramara na otok Krk, kjer ostane kaka dva meseca. Nj. Veličanstvo presvitli cesar povrnil se je pa isti dan iz Miramara na Dunaj.

— **Osobne vesti.** Davčni nadzornik v Črnomlju, g. G. Tauzher pride v Kamnik, na njega mesto pa finančni praktikant g. Henrik Kitag. — Topilničarski upravitelj g. Mitter v Idriji imenovan je nadupraviteljem. — Č. g. Anton Aškerc, duhovni pomočnik v Vitanji na Štajerskem in znani slovenski pesnik, izstopil je zaradi bolehnosti začasno iz službe. — Okrajni sodnik g. Jurij Strucelj v Ilirski Bistrici premeščen je v Žužemberk. Na novo imenovani so okrajnim sodnikom: g. Jos. Kovač za Ilirsko Bistrico, g. Jos. Hauffen za Kočevje, g. Mat. Kobal za Senožeče in g. A. Frass za Kozje.

— **Poštno poslopje v Ljubljani.** Zoper sklep občinskega sveta, da se prepusti trg cesarja Jožefa za zgradbo novega poštne poslopja, vložil se je te dni protest, katerega je podpisalo mnogo občanov.

— **Deželni zbor kranjski** je v svoji seji dne 15. t. m. na predlog finančnega odseka pooblastil deželni odbor, da sme namesto umrlega dr. Fuxa z 1. dnem aprila t. l. brez razpisa imenovati dosedanjega asistenta g. dr. Šlajmerja primarijem na kirurgičnem oddelku deželne bolnice

— **Mestni zbor ljubljanski** sklenil je v svoji zadnji seji najeti posojilo 500.000 gld. Najeti denar porabil naj bi se za Dolenjsko železnico, za novo deželno bolnico, za osuševalna dela na ljubljanskem barji, za novi železni zdaj mersarski most in za odkup vojaškega oskrbovališča in vojaške bolnice. Zaradi novega posojila pa se ne bodo uvele nobene nove doklade, temveč se bode za plačevanje obrestij in amortizovanje glavnice izhajalo z rednimi dohodki mestne občine.

— **Razširjenje ljubljanskega mesta.** Deželni zbor sklenil je še pred petimi leti zakon, po katerem se imajo nekatere parcele izločiti iz spodnješišenske občine in priklopiti mestni občini ljubljanski. Ta zakon, ki je kakor smo poročali, dobil najvišje potrjenje, stopil je dne 16. t. m. v veljavo. Zakon določa, da mestna meja, ki je na Celovške ceste desni strani segala do Koslerjeve zimske pivarne ostane nepremenjena, na levi strani pa, kjer je segala meja le do Kolizeja, se ta raztegne do Koslerjevega vrta. Mestni občini pripade torej razen Rudolfinuma, novega deželnega gledališča, celega Lattermanovega drevoreda, tudi Tivolski grad in tako zvana Švicarija.

— **Družbe sv. Cirila in Metoda** ženska podružnica v Ormoži je imela 21. svečana t. l. svoj prvi občni zbor, V načelništvo so voljene p. n. gospe in gospice: Roza Miklova, prvomestnica, Tilika Freuenfeldova, tajnica, Micika Sova, blagajničarica, njihove namestnice so: čč. gg. Amalija Vrtnikova, Terezija Magdičeva, Tilika Kandrličeva. Mlada podružnica vrlo vspeva in

Odgovorni urednik: Gustav Pirc. — Tisk in založba: J. Blasnikovi nasledniki.